

Pensionssystemet i Danmark er under opbygning, og indbetalingerne er derfor på nuværende tidspunkt større end udbetalingerne. På længere sigt vil pensionsudbetalingerne imidlertid vokse med øget skatteprovenu til følge.

Spm. nr. S 95

Til skatteministeren (21/10 94) af:

Frank Aaen (EL):

»Hvor stort et beløb mister det offentlige i årlig indtægt som følge af en udskydelse af skattebetalingen for pensionsindbetalingerne?«

Svar (9/11 94)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Hvorvidt udskydelsen af skattebetalingerne for pensioner fra indbetalings- til udbetalingstidspunktet indebærer et offentligt subsidie og dermed en mistet offentlig indtægt afhænger af flere forhold.

For det første afhænger det af, om der er forskel i pensionsopsparernes marginalskat på ind- og udbetalingstidspunkterne. Såfremt marginalsatserne er identiske, er der ikke herved tale om noget subsidie. Traditionelt antages det dog, at pensionsopsparing giver mulighed for en vis progressionsudjævning, idet pensionsindkomsten som regel er lavere end indkomsten som erhvervsaktiv. For kapitalpensioner gælder særligt, at de beskattes med 40 pct. ved normal udbetaling. Det er for mange skatteydere mindre end fradragsværdien ved indbetaling.

Såfremt marginalsatserne stiger over tiden, mindskes progressionsudjævningen imidlertid, og vurderingen af, om der er tale om subsidier, inkluderer derfor forventningen til udviklingen i det generelle skattetryk og den individuelle skatteprocent over en meget lang tidsperiode.

Dertil kommer, at også den sammensatte marginalskatteprocent – dvs. inkl. virkningen på indkomstaffængige sociale ydelser på udbetalingstidspunktet – skal vurderes over denne tidshorisont.

For det andet afhænger størrelsen af en eventuel subsidiering af beskatningen af det løbende afkast, dvs. realrenteafgiften sammenlignet med den løbende kapitalindkomstbeskatning. Denne sammenligning afhænger bl.a. af sammensætningen af den enkelte opsparers pensionsformue på realrenteafgiftspligtige og -afgiftsfri ak-

tiver og pensionsopsparernes øvrige indkomst- og fradragsforhold, samt hvor stor pensionsformuen var ultimo 1982.

For det tredje må det tages i betragtning, at pensionsopsparing i modsætning til anden opsparing ikke er formueskattepligtig.

Et konkret skøn over eventuelle subsidier kræver således en lang række forudsætninger om udviklingen i skattesatser, aftrapningen af sociale ydelser, realrenteafgiftssatsen samt sammensætningen og afkastet af pensionsformuen for den enkelte pensionsopsparer over en meget lang tidshorisont. På denne baggrund er der ikke foretaget et sådant skøn.

Spørgsmålet om beskatning og afkast af pensionsopsparing er i øvrigt nærmere behandlet i Finansredegørelse 93, side 266-272.

Spm. nr. S 96

Til skatteministeren (21/10 94) af:

Frank Aaen (EL):

»Hvad har den effektive realrentebeskatning været i procent af det samlede afkast fra pensionsformuerne de seneste 5 år (1989-1993)?«

Svar (9/11 94)

Skatteministeren (Carsten Koch):

I nedenstående oversigt er vist resultatet af en beregning, hvor den effektive realrenteafgiftsats er målt som forholdet mellem realrenteafgiftsprovenuet og pensionsformuernes samlede afkast.

Ved beregningen er det samlede afkast opgjort som pensionsinstitutternes resultat af investeringsvirksomhed, dvs. renter, udbytter, kursgevinster, afkast af fast ejendom m.v. fratrukket omkostningerne ved investeringsvirksomhed, jf. note 1. Det bemærkes, at opgørelsen også indeholder afkast, der efter realrenteafgiftsloven er afgiftsfri.

Den store stigning i afkastet fra 1992 til 1993 skyldes primært meget betydelige kursgevinster i 1993, herunder særligt på afgiftsfritagne aktiver. Kursgevinster ved salg af afgiftspligtige værdipapirer indgår ved opgørelsen af realrenteafgiftsgrundlaget på den såkaldte 20 pct.-saldo, således at realrenteafgiften heraf bliver fordelt over en årrække. Vedrørende 1993 er den effektive realrenteafgiftsbelastning som følge